

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Detentionslokalerne.....	2
2.	Rapportgennemgang	5
2.1.	Bestemmelser om detentionsanbringelse	6
2.2.	Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.	7
2.3.	Grundlaget for detentionsanbringelsen	9
2.4.	Lægeundersøgelse	12
2.4.1.	Tidspunktet for tilkald af læge	14
2.4.2.	Tidspunktet for lægetilsyn	17
2.5.	Oplysninger fra kriminalregisteret	19
2.6.	Fremstilling og visitation mv.	19
2.6.1.	Fremstilling.....	20
2.6.2.	Visitation mv.	21
2.6.3.	Kontakt med pårørende mfl.	25
2.7.	Tilsyn.....	26
2.7.1.	Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen	28
2.7.2.	Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen.....	30
2.7.2.1.	Tidspunktet for det første tilsyn.....	31
2.7.2.2.	Tidspunktet for det sidste tilsyn.....	32
2.7.2.3.	Intervaller mellem tilsyn	34
2.7.2.4.	Noteringen af hvem der har forestået tilsyn	34
2.7.2.5.	Karakteren af de udførte tilsyn	35
2.8.	Løsladelsestidspunktet	37
2.9.	Vejledning om klageadgang mv.	38
	Opfølgning.....	39
	Underretning.....	39

Den 15. november 2006 foretog jeg og to af embedets øvrige medarbejdere inspektion af detentionen på politistationen i Glostrup. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale vedrørende detentionsanbringelse til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 2.

Glostrup politikreds er nedlagt pr. 1. januar 2007 i forbindelse med politireformen, men politistationen i Glostrup skal fortsat anvendes som hovedstation for Politidirektøren i Københavns Vestegn. Detentionslokalerne skal således også fortsat anvendes.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Politidirektøren i Københavns Vestegn og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at komme med eventuelle yderligere bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Jeg har ikke modtaget sådanne bemærkninger.

1. Detentionslokalerne

Detentionslokalerne er beliggende i en underetage i politistationen.

Det blev under inspektionen oplyst at indgang til detentionen sker fra politistationens baggård som er fuldstændig aflukket og uden mulighed for udenforstående for at overvære indbringelsen af den frihedsberøvede.

Visitationslokalet er uden vinduer og er bl.a. udstyret med en skranke og aflåselige skabe til de tilbageholdtes effekter. Skabene er forsynet med numre til angivelse af detentionslokale. Der er to ekstra skabe.

På en hylde under skranken lå bl.a. blanketter til registrering af detentionsanbringelsen og oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænnning og behandling ”Hvor går du hen, når du går ud?”.

Der er et pænt toilet i forbindelse med forrummet.

Fra forrummet er der adgang til en gang hvorfra der er adgang til de enkelte detentioner. Gangen er kameraovervåget. Detentionen består af 8 detentionslokaler. Døren til de enkelte detentionslokaler er nummererede 1 til 8. På døren til detentionslokale nr. 8 er desuden anført ”specialdetention”. Det blev oplyst at detentionslokalet bliver brugt til fx hiv-smittede berusere.

Der er en indkigsrude med klap for i alle dørene. Døren ind til detentionslokale nr. 3 manglede. Det blev oplyst at den var til reparation.

Hvert lokale er på ca. 10 m². I lokalerne er der et stort vindue under loftet med klart glas ud til en lysskakt med gitter over. Det blev oplyst at vinduerne vender ud mod en baggård hvor der kun færdes personale og som i øvrigt er beplantet. Der er dermed ikke umiddelbart adgang til indkig for uvedkommende.

Rammerne omkring vinduesglassene har huller til skruer. Som nævnt under inspektionen kan disse huller efter min opfattelse udgøre en sikkerhedsmæssig risiko idet det vil være muligt at fastgøre genstande der vil kunne benyttes til selvbeskadigelse.

Politidirektøren i Københavns Vestegn har i brev af 12. januar 2007 oplyst at det er aftalt med en snedker at han sætter 80 nye skruer i skruehullerne ved vinduerne i detentionerne.

Jeg formoder at det herefter ikke vil være muligt at fastgøre genstande i skruehullerne. Jeg foretager mig derfor ikke yderligere i den anledning.

Der er malet cementgulv med et afløb med en rist. Detentionslokalets nummer er endvidere malet på gulvet så det er nemt at se hvilken detention der er tale om på kontrolskærmen hos den vagthavende. Der er en madras på gulvet. Vægge og lofter er malet lysegrå. På væggen er der en kaldeknop med forbindelse til den vagthavende. I loftet er der en højttaler, et indbygget kamera og loftsllys. De tekniske installationer blev afprøvet og fungerede.

I lofterne er der desuden ventilationsriste med store huller. Sådanne riste kan efter omstændighederne udgøre en sikkerhedsmæssig risiko idet det vil være muligt at fastgøre genstande der vil kunne benyttes til selvbeskadigelse. Der er imidlertid ca. 3,2 m til loftet, og ristene kan derfor – i dette tilfælde – ikke nås.

Der er ridsemærker på indersiden af en del af dørene og indkigshuller. Det er dog muligt at se ind. Også lokalernes vægge er visse steder præget af ridser. Det drejer sig særligt om detentionerne 1-3.

Politidirektøren har i brev af 12. januar 2007 bl.a. oplyst at dørene i 2 detentionslokaler vil blive malet i uge 3 (i 2007).

Det forhold at der er ridsemærker mv., kan give det indtryk at visitationen i nogle tilfælde ikke er foretaget med tilstrækkelig omhu, idet de tilbageholdte har kunnet medbringe genstande som har kunnet bruges til disse beskadigelser. Sådanne genstande vil også kunne bruges til selvbeskadigelse. Jeg henviser til § 11, stk. 2, i kundgørelse II, nr. 55, af 1. februar 2006, om detentionsanbringelse af berusede personer og § 10, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 988 af 6. oktober 2004 om detentionsanbringelse. Efter disse bestemmelser skal den tilbageholdte fratages alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Jeg er dog opmærksom på at også fx lynlåse og ringe vil kunne anvendes til at ridse med.

Idet jeg går ud fra at Københavns Vestegns Politi vil overveje at indskærpe reglerne for visitation ved detentionsanbringelser, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

I detentionslokale nr. 4 er der en sætningsskade i ydermuren med en bred revne i væggen til følge.

Politidirektøren har i brev af 12. januar 2007 oplyst at der er aftalt udbedring af revne i detentionsvæggen i uge 3 (i 2007).

Jeg foretager mig ikke yderligere i den anledning.

Der var under inspektionen nogen usikkerhed om opvarmning af detentionslokalerne sker ved gulvvarme eller via ventilationsanlægget.

Detentionslokalerne fremstod i øvrigt pæne og rene.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de sidste 10 detentionsanbringelser forud for varslingen af inspektionen den 3. oktober 2006. Jeg modtog under inspektionen kopier af detentionsrapporter mv. vedrørende 10 anbringelser i detentionen som fandt sted i perioden fra den 4. september 2006 til og med den 1. oktober 2006.

Anbringelserne er under gennemgangen nedenfor angivet med dato for anbringelsen af den frihedsberøvede. Da der den 30. september 2006 var 2 anbringelser, er disse anbringelser tillige omtalt med AP.nr. Ligeledes var der 2 anbringelser den 10. september 2006. Disse sager er imidlertid ikke tildelt et AP.nr. Den detentionsanbringelse hvor den pågældende er fremstillet for vagthavende

kl. 03.59, er omtalt som A, og den detentionsanbringelse hvor den pågældende er fremstillet for vagthavende kl. 04.02, er omtalt som B.

Jeg anmoder om oplysning om baggrunden for at de to anbringelser den 10. september 2006 ikke er tildelt et AP.nr.

2.1. Bestemmelser om detentionsanbringelse

Bestemmelser om detentionsanbringelse findes dels i politiloven (lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed), dels i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 988 af 6. oktober 2004 om detentionsanbringelse (som ændret ved bekendtgørelse nr. 1419 af 13. december 2006) og endelig i Rigspolitichefens kundgørelse II, nr. 55, af 1. februar 2006 om detentionsanbringelse af berusede personer. Kundgørelsen trådte i kraft den 1. marts 2006. Indtil da gjaldt kundgørelse II, nr. 55, af 27. juni 2001.

Bekendtgørelsen om detentionsanbringelse indeholder dels regler svarende til politilovens regler, dels regler som på tidspunktet for bekendtgørelsens udstedelse, (også) var indeholdt i den dagældende detentionskundgørelse.

Detentionsbekendtgørelsen indeholder regler om bekendtgørelsens anvendelsesområde (fortrinsvis i form af henvisning til politilovens regler), om frihedsberøvelse, transport og indbringelse til politistationerne af berusede personer, om fremgangsmåden ved detentionsanbringelse (herunder lægeundersøgelse af og tilsyn med detentionsanbragte) og om løsladelse efter detentionsanbringelse, klagevejledning mv. Bekendtgørelsens regler er relativt detaljerede og er i vidt omfang sammenfaldende med reglerne i Rigspolitichefens detentionskundgørelse.

Rigspolitichefen har i kundgørelse II, nr. 55, af 1. februar 2006 der som nævnt har været gældende fra 1. marts 2006, foretaget en række ændringer, tilføjelser og præciseringer i forhold til de hidtil gældende regler.

Alle 10 anbringelser som min undersøgelse har omfattet, fandt sted efter den 1. marts 2006 hvorfor kundgørelse II, nr. 55, af 1. februar 2006 gjaldt.

De nærmere regler i politiloven, bekendtgørelsen og kundgørelsen er gennemgået nedenfor i forbindelse med fremlæggelsen af resultatet af min undersøgelse af de 10 sager om detentionsanbringelse som jeg har modtaget efter anmodning.

2.2. Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.

Rigspolitichefen har udfærdiget en detentionsrapport, blanket P152, som er bilag 1 til detentionskundgørelsen. Anvendelsen af denne blanket er obligatorisk, jf. pkt. 3 i Rigspolitichefens rundskrivelse af 2. februar 2006 til Justitsministeriet og samtlige politikredse. Denne rapportblanket der siden den gældende kundgørelses ikrafttræden har været tilgængelig i POLSAS, er samtidig på visse punkter uddybet i forhold til den hidtidige detentionsrapport.

Efter § 4 i kundgørelsen skal alle relevante punkter i detentionsrapporten udfyldes i tilslutning til de foretagne dispositioner og observationer. Dette er udtrykkeligt fremhævet foroven på rapporten.

Rigspolitichefens detentionsrapport (P152 03/06 POLSAS) er anvendt ved alle anbringelser.

Rigspolitichefens blanket P152 forudsætter angivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger.

Det fremgår som nævnt af § 4 i kundgørelsen at alle (relevante) punkter i detentionsrapporten skal udfyldes. Der er ikke forholdt fuldt ud i overensstemmelse hermed i nogen af rapporterne. I nogle af rapporterne er en del af rubrikkerne ikke udfyldt.

Det er meget beklageligt at detentionsrapporterne ikke er udfyldt i overensstemmelse med § 4 i kundgørelsen. Jeg henviser til at det også er indskærpet i Rigspolitechefens rundskrivelse af 2. februar 2006 om kundgørelsen at samtlige relevante punkter i detentionsrapporten skal udfyldes. Dette er også fremhævet øverst på detentionsblanketten.

Jeg henstiller til Københavns Vestegns Politi at indskærpe pligten til at udfylde alle rubrikkerne i overensstemmelse med § 4 i kundgørelsen. Jeg anmoder om at modtage oplysning om hvad der sker i anledning af min henstilling.

I 1 tilfælde (anbringelsen den 19. september 2006) er der i øverste venstre hjørne angivet ”Politimesteren i Hvidovre” (og adressen på denne).

Jeg anmoder Københavns Vestegns Politi om oplysning om baggrunden herfor.

Det fremgår af Politiets Statistik (årstabel) for 2005 (www.politi.dk/statistik/årstabel) at der i 2005 var 219 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Glostrup politikreds. Det fremgår endvidere at ingen blev bragt til forsorgshjem eller lignende, at 9 blev indbragt til sygehuset og 1 blev bragt til hjemmet. For 2004 var tallene henholdsvis 186 detentionsanbringelser, 1 blev bragt til forsorgshjem eller lignende, 6 blev indbragt til sygehuset og 3 blev bragt til hjemmet.

I Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til den tidligere kundgørelse er det anført at politiet i stigende omfang skal bringe den berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af den pågældende, og hvis politiet ud fra et resourcesynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. I rundskrivelsen til den gældende kundgørelse er det ligeledes anført at frihedsberøvelse som udgangspunkt sker med henblik på hjemtransport.

*Jeg går ud fra at politiet i Københavns Vestegn er opmærksom på det af Rigs-
politichefen anførte om at politiet under de angivne forudsætninger som ud-
gangspunkt skal bringe berusere hjem.*

*Da antallet af berusere der er bragt hjem, er lille i forhold til antallet af beru-
sere der anbringes i detention, beder jeg dog for god ordens skyld Københavns
Vestegns Politi om at oplyse nærmere om Glostrup Politis hidtidige praksis
vedrørende hjemkørsel af berusere, og om politiet i Københavns Vestegn vil
følge samme praksis.*

2.3. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter politilovens § 11, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter lovens § 11, stk. 4, tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, fx med henblik på indsættelse i detentionen. Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis overgivelse til andre, fx hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorgshjem eller lignende ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren (bekendtgørelsens § 2, stk. 1 og 2). Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde end beruselse, må som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke-berusede personer, finder bekendtgørelsen ikke anvendelse.

Som bekendt blev det ved dom af 21. december 2005 fra Retten i Randers stateret at en anbringelse i detentionen havde været ulovlig. Den pågældende havde været beruset i middel grad. Ifølge retten havde der imidlertid ikke været grundlag for at fastslå at den pågældende ikke havde kunnet taget vare på sig selv, eller at han havde været til fare for andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed på en sådan måde at det var nødvendigt med detentionsanbringel-

se. Statsadvokaten i Aalborgs anke blev afvist af Vestre Landsret da statsadvokaten ikke er tillagt beføjelser i en sådan sag uden for strafferetsplejen, jf. retsplejelovens § 468, og da statsadvokaten heller ikke efter de almindelige regler om rettergangsfuldmægtige i retsplejelovens kapitel 25 har adgang til at repræsentere politimesteren. Dommen (og landsrettens kendelse) kan ses i Ugeskrift for Retsvæsen 2006, s. 2491.

Tidligere bad jeg i sagen vedrørende min inspektion af detentionen i Køge politimesteren og Justitsministeriet om en udtalelse om retsgrundlaget for anbringelsen af en person der var skønnet påvirket af alkohol i let grad, og som havde været involveret i husspektakler.

Politimesteren oplyste bl.a. at retsgrundlaget for detentionsanbringelsen var en kombination af den dagældende § 108 i retsplejeloven om politiets opgaver (nu ophævet og erstattet af lov om politiets virksomhed), nødret og den pågældendes spirituspåvirkning. Politimesteren oplyste endvidere at det blev besluttet at lade manden overnatte i detentionen og først løslade ham når han skønnedes ædru. Beslutningen blev truffet på baggrund af hans ødelæggelser i hjemmet sammenholdt med spirituspåvirkningen og for at hindre ham i at tage hjem og fortsætte balladen og ødelæggelserne.

Justitsministeriet udtalte bl.a. at anbringelse i detention kun må ske i tilfælde hvor det skønnes strengt nødvendigt og henviste bl.a. til at dette fremgik klart af den (på daværende tidspunkt) nye bestemmelse i § 1, stk. 1, i den reviderede kundgørelse om detentionsanbringelse som trådte i kraft den 1. august 2001.

Jeg forstod myndighedernes udtalelser således at husspektakler i sig selv ikke gav grundlag for anbringelse i detention. Grundlaget for anbringelsen af den pågældende var en antagelse om spirituspåvirkning i let grad kombineret med fare for den pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed. Jeg foretog mig derfor ikke videre.

I 3 af de 10 tilfælde som indgår i undersøgelsen, fremgår det af rubrikken om årsagen til frihedsberøvelsen at den frihedsberøvede var beruset. I de øvrige tilfælde fremgår det af den øvrige del af detentionsrapporten (afkrydsningsrubrikkerne vedrørende alkoholpåvirkning eller graden heraf) at den frihedsberøvede var beruset/påvirket.

I 8 tilfælde er graden af alkoholpåvirkning anført. 7 af de tilbageholdte skønnedes påvirket i middel grad og 1 i svær grad. De resterende 2 skønnedes påvirket af alkohol, men det er ikke angivet i hvilken grad de pågældende var beruset.

I 7 tilfælde er det ikke angivet at den pågældende var påvirket af alkohol. I disse tilfælde er det alene angivet i hvilken grad den pågældende var påvirket af alkohol.

Det er beklageligt at graden af alkoholpåvirkningen ikke er udfyldt i 2 tilfælde. Jeg har som nævnt under pkt. 2.2. henstillet til Københavns Vestegns Politi at indskærpe pligten til at udfylde alle rubrikkerne i overensstemmelse med § 4 i kundgørelsen.

Jeg har ikke foretaget en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i bekendtgørelsens § 2, stk. 2, hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige, har været opfyldt i de enkelte tilfælde. Også på baggrund af det oplyste om graden af påvirkningen i tilfældet af påvirkning i svær grad, går jeg ud fra at betingelserne har været opfyldt i dette tilfælde.

Ved detentionsanbringelserne i 2 tilfælde skønnedes de pågældende påvirket af alkohol i middel grad, og årsagerne til frihedsberøvelserne er angivet som henholdsvis (overtrædelse af) trusler på livet i det ene tilfælde og husspektakler i

det andet tilfælde. Jeg formoder derfor at detentionsanbringelserne har været i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 2, stk. 2.

Ved detentionsanbringelserne den 30. september 2006 (AP.nr. 1430) og den 12. september 2006 skønnedes de pågældende påvirket af alkohol i middel grad, og årsagen til frihedsberøvelserne er angivet som overtrædelse af ordensbekendtgørelsen. Ved de 2 detentionsanbringelser den 10. september 2006 er graden af alkoholpåvirkning ikke afkrydset. Årsagen til disse frihedsberøvelser er ligeledes angivet som overtrædelse af ordensbekendtgørelsen.

Jeg går ud fra at der er tale om bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2006 om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed mv., samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger. Jeg beder for en god ordens skyld om oplysning om hvilke bestemmelser i bekendtgørelsen der er overtrådt i de 4 tilfælde.

Ved detentionsanbringelserne den 1. oktober 2006, 30. september 2006 (AP.nr. 1440) og den 19. september 2006 skønnedes de pågældende ligeledes påvirket af alkohol i middel grad, og årsagen til frihedsberøvelsen er angivet som beruselse.

Jeg anmoder om at modtage oplysning om retsgrundlaget for disse 3 anbringelser. Jeg henviser i den anledning til dommen af 21. december 2005 fra Retten i Randers.

2.4. Lægeundersøgelse

Efter bekendtgørelsens § 9 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. For så vidt angår detentionsanbringelse af børn under 15 år, fremgår dette direkte af politiloven (lovens § 12, stk. 2, hvorefter barnet ”hurtigst muligt [skal] undersøges af en læge”).

Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9 ske inden ”endelig” anbringelse i detentionen. Indtil den frihedsberøvede er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4. Lægetilsyn skal efter § 11, stk. 1, foretages enten ved tilkald af læge/vagtlæge eller ved undersøgelse på skadestue, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt.

Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og (et kort referat af) lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 13, stk. 3, hvor det er præciseret at det – selv om lægen ikke i øvrigt har bemærkninger – som minimum ved afkrydsning skal angives at der intet helbredsmæssigt er til hinder for anbringelse af den pågældende i detentionen.

Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) som er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening og Rigspolitichefen, jf. § 14 i kundgørelsen samt Rigspolitichefens følgebrev til kundgørelserne, nu rundskrivelsen af 2. februar 2006.

Det blev under inspektionen oplyst at der af økonomiske årsager for ca. 1 år siden blev truffet aftale med den Københavns Private Lægevagt ved Frank Weyhe. Der er 12 læger tilknyttet lægevagten. Nummeret på Frank Weyhe er indkodet i politiets it-system. Hvis ikke Frank Weyhe kan træffes, er der mulighed for at få fat på en af de 11 øvrige læger. Det blev oplyst at ordningen fungerer tilfredsstillende.

I 7 tilfælde fremgår det af detentionsrapporterne at der var lægetilsyn. I 6 af disse 7 tilfælde fremgår det ligeledes af rapporten hvornår det fandt sted (ved angivelse af klokkeslæt og dato). I 1 af de 7 tilfælde er det alene angivet i lægeerklæringen hvornår lægetilsynet fandt sted (ved angivelse af klokkeslæt og dato). I de 3 øvrige tilfælde er det ikke i rapporten angivet at der var lægetilsyn eller hvornår det fandt sted. I alle 3 tilfælde foreligger der dog lægeerklæring

med oplysning om hvornår lægetilsynet fandt sted. Der foreligger i øvrigt lægeerklæring (blanket P153) i alle 10 tilfælde.

Det er beklageligt at det ikke i alle tilfælde fremgår af rapporten at der har været lægetilsyn. Jeg har som nævnt under pkt. 2.2. henstillet til Københavns Vestegns Politi at indskærpe pligten til at udfylde alle rubrikkerne i overensstemmelse med § 4 i kundgørelsen.

I 5 tilfælde er lægens navn angivet i selve rapporten. I 2 tilfælde er der ikke angivet navn, men alene anført ”Den Private Lægevagt”. I disse 2 tilfælde fremgår navnene af lægeerklæringen. I de resterende 3 tilfælde fremgår lægens navn alene af lægeerklæringen. Lægetilsynet er sket ved 6 forskellige læger. 1 læge har foretaget tilsyn 3 gange, 2 læger har foretaget tilsyn 2 gange og de øvrige 3 læger har foretaget tilsyn 1 gang.

Som nævnt ovenfor er der pligt til at anvende blanket P153 såfremt lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger. Der er imidlertid intet til hinder for at lægen også afgiver (skriftlige) bemærkninger i detentionsrapporten.

Lægens bemærkninger er ikke i noget tilfælde angivet i rubrikken hertil. I 5 tilfælde er det afkrydset at der ikke er noget helbredsmæssigt til hinder for detentionsanbringelse. I de øvrige 5 tilfælde er der ikke krydset af.

Det er beklageligt at der i 5 tilfælde ikke er krydset af at der ikke er noget helbredsmæssigt til hinder for detentionsanbringelse. Jeg har som nævnt under pkt. 2.2. henstillet til Københavns Vestegns Politi at indskærpe pligten til at udfylde alle rubrikkerne i overensstemmelse med § 4 i kundgørelsen.

2.4.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 6, sidste pkt.

Der er hverken i bekendtgørelsen eller kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Derimod er det i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og i kundgørelsens § 6, anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede og ifølge kundgørelsen uden unødigt ophold – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den frihedsberøvede. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre. Brevet vedrørte den tidligere kundgørelse. Det fremgår dog at den ovennævnte regel ikke gælder hvis transporttiden er af ”kortere varighed”, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste punktum, og kundgørelsens § 6, 3. pkt. En tilsvarende bestemmelse var ikke indeholdt i den tidligere gældende kundgørelse.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at det skal vurderes om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse, jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 2. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende, jf. kundgørelsens § 6, stk. 3 (uden unødigt ophold) – med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske ”hurtigst muligt” efter indbringelsen, jf. pkt. 4 i rundskrivelsen af 2. februar 2006.

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom.

Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der går fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge. Jeg har i det følgende taget udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen til politistationen.

I 2 tilfælde er tilkald af læge sket før indbringelsen til politistationen (henholdsvis 15 og 25 minutter før indbringelsen).

I 2 tilfælde er tilkald af læge sket samtidig med indbringelsen til politistationen. I 4 tilfælde er der sket lægetilkald mellem 5 og 8 minutter efter indbringelsen til stationen. I 1 tilfælde (den 10. september 2006 (A)) er indbringelsestidspunktet ikke oplyst. Fremstilling for vagthavende er imidlertid sket kl. 03.59, og lægen er tilkaldt kl. 4.09. Lægen er således tilkaldt senest 10 minutter efter indbringelsen. I 1 tilfælde (den 4. september 2006) er tidspunktet for tilkald af læge ikke anført. Lægetilsyn skete 30 minutter efter indbringelse til stationen. For nogle af disse tilfældes vedkommende kan det forhold at der ikke skete tilkald af læge før indbringelsen henføres til bestemmelsen i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, om en kortvarig transporttid. Indbringelse til politistationen skete i disse tilfælde mellem 10 og 30 minutter efter tilbageholdelsen.

Jeg beder Københavns Vestegns Politi om nærmere oplysninger om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, der, som allerede nævnt, har til hensigt at tidspunktet for lægetilkald – i de fleste tilfælde – bliver fremrykket.

I 8 af de 10 tilfælde er det angivet i detentionsrapporten både hvornår den pågældende er indbragt til stationen, og hvornår lægetilkald er sket. Som anført ovenfor er tilkald i 2 tilfælde sket før indbringelsen og i 2 tilfælde samtidig med indbringelsen. I 4 tilfælde er lægetilkald sket mellem 5 og 8 minutter efter indbringelsen til politistationen. I 1 tilfælde (den 10. september 2006 (A)) er tidspunktet for indbringelsen til stationen som nævnt ikke oplyst. Jeg formoder

imidlertid at den pågældende er fremstillet for vagthavende nogenlunde samtidig med indbringelsen til stationen hvorfor lægetilkald er foretaget ca. 10 minutter efter indbringelsen til stationen.

I det resterende tilfælde (den 4. september 2006) er tidspunktet for lægetilkald, som nævnt, ikke oplyst.

Det er derfor ikke muligt at vurdere hvornår lægen er tilkaldt i forhold til tidspunktet for indbringelsen i dette tilfælde.

2.4.2. Tidspunktet for lægetilsyn

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser for hvornår der skal ske undersøgelse ved læge, dog er det i § 1, stk. 1, sidste punktum, i kundgørelsen præciseret at pågældende straks skal undersøges af en læge såfremt der er mistanke om at pågældende er syg, eller har pådraget sig skader af ikke ringe omfang. Men som nævnt under pkt. 2.4.1., har bekendtgørelsens § 5, stk. 1, om tilkald af læge allerede under transporten til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, og det fremgår nu udtrykkeligt af rundskrivelsen af 2. februar 2006 at lægetilsyn skal ske ”hurtigst muligt”.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er, som det også er nævnt under pkt. 2.4.1., at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte som nu også angivet i rundskrivelsen, sker hurtigst muligt efter indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min opfattelse ikke er snarest muligt. Min udtalelse herom er udfærdiget før indførelsen af bestemmelsen i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, der har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

Tidspunktet for lægetilsynet fremgår i alle tilfælde af detentionsrapporterne og/eller de vedlagte lægeerklæringer. I de 6 tilfælde hvor tidspunktet både fremgår af detentionsrapporterne og lægeerklæringerne, er tidspunkterne sammenfaldende.

Det er beklageligt at tidspunktet for lægetilsyn ikke fremgår af detentionsrapporten i alle tilfælde. Jeg har som nævnt under pkt. 2.2. henstillet til Københavns Vestegns Politi at indskærpe pligten til at udfylde alle rubrikkerne i overensstemmelse med § 4 i kundgørelsen.

I 1 tilfælde fandt lægeundersøgelsen sted 5 minutter efter indbringelsen, i 3 tilfælde mellem 20 og 30 minutter efter indbringelsen, i 2 tilfælde mellem 40 og 45 minutter efter indbringelsen, i 1 tilfælde 52 minutter efter indbringelsen, i 1 tilfælde 78 minutter efter indbringelsen den 10. september 2006 (B) og i 1 tilfælde 90 minutter efter indbringelsen den 30. september 2006 (AP.nr. 1440). Ved tilfældet den 10. september 2006 (A) hvor indbringelsestidspunktet ikke er angivet, skete lægetilsynet 71 minutter efter fremstilling for vagthavende og dermed også mindst 71 minutter efter indbringelsen til stationen. I de 3 tilfælde hvor tilsyn er sket over 1 time efter indbringelsen, er lægen tilkaldt efter indbringelsen til stationen. Lægen er således kommet 80 minutter efter tilkald ved tilfældet den 30. september 2006 (AP.nr. 1440), 61 minutter efter tilkald ved tilfældet den 10. september 2006 (A) og 71 minutter efter tilkald ved tilfældet den 10. september 2006 (B). Det fremgår af detentionsrapporten om anbringelserne den 10. september 2006 (A og B) at de pågældende er frihedsberøvede det samme sted og på samme tidspunkt, og er indbragt for vagthavende på nogenlunde samme tidspunkt. Ligeledes er lægen tilkaldt på samme tid i de to sager og lægetilsynet er foretaget umiddelbart i forlængelse af hinanden.

Jeg anmoder om oplysning om hvorvidt det forekommer ofte at lægen kommer mere end en time efter tilkald.

2.5. Oplysninger fra kriminalregisteret

Efter kundgørelsens § 10, skal den vagthavende inden der foretages visitation (og foreløbig anbringelse i detentionen) indhente oplysninger om den frihedsberøvede i kriminalregisteret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. kundgørelsens § 24. Oplysningerne skal udskrives og opbevares sammen med detentionsrapporten i minimum 2 år, jf. § 28 i kundgørelsen.

I 3 tilfælde er det afkrydset at der er indhentet oplysninger fra kriminalregisteret. I de øvrige 7 tilfælde er der ikke afkrydset. I ingen af de 10 tilfælde er der vedlagt en udskrift.

Da indhentelse af oplysninger i kriminalregistret (og vedlæggelse af udskrift herom) er obligatorisk ved anbringelse i detentionen, er det beklageligt at der kun i 3 tilfælde er indhentet sådanne oplysninger, og at der i intet tilfælde er vedlagt en udskrift fra kriminalregistret. Jeg anmoder Københavns Vestegns Politi om at oplyse årsagen til at udskrift fra kriminalregistret ikke er indhentet i 7 tilfælde, og at der ikke i nogen af de 10 tilfælde er vedlagt en udskrift fra kriminalregistret.

Indhentelse af oplysninger fra kriminalregistret skal som nævnt ske før visitationen (og anbringelsen i detentionen). Da der ikke foreligger udskrifter fra kriminalregistret, er det ikke muligt at se om det er sket før visitationen.

2.6. Fremstilling og visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1, skal den frihedsberøvede ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende. Den vagthavende indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS, jf. § 7 kundgørelsen.

2.6.1. Fremstilling

I alle 10 tilfælde er der notat om at der er sket fremstilling for vagthavende.

Der er i Rigspolitechefens blanket P152 en rubrik til angivelse af tidspunktet for fremstillingen for vagthavende. Der er endvidere rubrikker til angivelse af vagthavendes vurdering af frihedsberøvedes tilstand i relation til påvirkning af alkohol, af andre berusende og/eller bedøvende midler og til angivelse af andet, herunder skader.

Fremstilling for vagthavende er i 7 tilfælde sket samtidig med indbringelse til stationen. I 2 tilfælde er fremstilling for vagthavende sket 3 minutter efter indbringelsen. I tilfældet den 10. september 2006 (A) er indbringelsestidspunktet som nævnt ikke angivet.

I sagen om min inspektion af detentionen i Horsens har Rigspolitechefen og Justitsministeriet udtalt at den vagthavendes undersøgelse af personer der påtænkes detentionsanbragt, må ske i tidsmæssig tæt tilknytning til personens indbringelse til politistationen. Rigspolitechefen mente mere generelt at der som hovedregel ikke bør gå mere end 20 minutter fra indbringelsen af en person til vagthavendes visitation af den indbragte. Justitsministeriet tilsluttede sig denne opfattelse, men fandt dog ikke at kunne udelukke at der i særlige tilfælde på grund af et stort arbejdspress på politistationen vil kunne gå mere end 20 minutter før fremstillingen kan ske. Jeg noterede mig det oplyste.

Da tidspunktet for fremstilling for vagthavende ikke fremgår i tilfældet den 10. september 2006 (A), er det ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra indbringelsen til fremstillingen for vagthavende. Idet jeg – også på baggrund af oplysningerne i de 9 andre tilfælde – går ud fra at fremstilling altid sker snarest muligt og i overensstemmelse med det som Rigspolitechefen og Justitsministeriet har anført, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

I 1 tilfælde er der afkrydset og gjort notat i rubrikken om skader og spor i forbindelse med vagthavendes vurdering af anholdtes tilstand. I 2 tilfælde er der ikke afkrydset, men gjort notat om sådanne skader/spor. I de resterende 7 tilfælde er der ikke gjort notat i dette felt. Jeg går ud fra at der heller intet har været at bemærke for så vidt angår de frihedsberøvedes tilstand.

2.6.2. Visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den frihedsberøvede.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 2, skal den frihedsberøvede ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den frihedsberøvede.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den frihedsberøvede, jf. § 10, stk. 3. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 2. Den frihedsberøvede skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. § 15, indtil visitation som beskrevet i § 10, stk. 3, 1. pkt., har fundet sted.

Efter bestemmelsen i § 10, stk. 4, skal politiet påse at effekter der fratages den frihedsberøvede, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre frihedsberøvede.

Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten, jf. § 12, stk. 2, i kundgørelsen. Det er udtrykkeligt anført i bestemmelsen at det er tilstrækkeligt at an-

føre initialer eller tjenestenummer hvis dette ikke kan medføre tvivl om hvem der har foretaget visitationen.

I 5 ud af de 10 tilfælde er det angivet hvem der foretog visitation af den frihedsberøvede. I 1 tilfælde er det sket ved navn (både for- og efternavn), i 1 tilfælde ved tjenestenummer, og i 3 tilfælde ved angivelse af initialer. I de øvrige 5 tilfælde er det ikke angivet hvem der har foretaget visitation. I disse 5 tilfælde fremgår det af de øvrige oplysninger at der er foretaget visitation.

I 8 ud af de 10 tilfælde er det afkrydset efter hvilken bestemmelse (kundgørelsens § 11, stk. 2 og 3, som er angivet på den nye detentionsrapport og som svarer til bekendtgørelsens § 10, stk. 2 og 3) der er sket visitation. Visitation er i alle disse 8 tilfælde sket efter § 11, stk. 2, i kundgørelsen. I 2 tilfælde (den 4. september 2006 og den 9. september 2006) er bestemmelsen ikke angivet.

Det er beklageligt at der i 5 af de udleverede rapporter ikke er angivet hvem der har foretaget visitation. Det er endvidere beklageligt at der i 2 tilfælde ikke er angivet hvilken bestemmelse der er foretaget visitation efter. Jeg har som nævnt under pkt. 2.2. henstillet til Københavns Vestegns Politi at indskærpe pligten til at udfylde alle rubrikkerne i overensstemmelse med § 4 i kundgørelsen.

Tidspunktet for visitationen er noteret i 5 tilfælde. Visitationen er i 2 af disse tilfælde sket samtidig med fremstilling for vagthavende. I de øvrige 3 af disse tilfælde er visitationen foretaget mellem 2 og 5 minutter efter fremstillingen for vagthavende. I de 5 tilfælde hvor tidspunktet for foretagelsen af visitation er angivet, er visitationen foretaget samtidig med den foreløbige anbringelse i detentionen i 2 tilfælde, 3 minutter før den foreløbige anbringelse i detentionen i 1 tilfælde og 5 minutter før den foreløbige anbringelse i 2 tilfælde.

I de øvrige 5 tilfælde er der som nævnt ikke noteret et tidspunkt for visitationen.

På grund af de manglende oplysninger om tidspunktet for visitationen i de øvrige 5 tilfælde, er det ikke muligt at se om visitation har fundet sted forud for den foreløbige anbringelse, men det går jeg ud fra. Jeg har som nævnt under pkt. 2.2. henstillet til Københavns Vestegns Politi at indskærpe pligten til at udfylde alle rubrikkerne i overensstemmelse med § 4 i kundgørelsen.

Detentionsrapporten indeholder både et felt til afkrydsning hvis der er frataget effekter og/eller penge, og et felt til afkrydsning hvis der ikke er frataget noget. Hvis der er frataget effekter, skal det angives hvilke effekter der er tale om. I 6 af de 10 tilfælde er det afkrydset hvorvidt den frihedsberøvede er frataget effekter og/eller penge. I 3 af de 10 tilfælde er der ikke krydset af, men der er gjort notat om hvilke effekter der er frataget de pågældende. I tilfældet den 10. september 2006 (A) er der hverken krydset af eller angivet hvad den pågældende er blevet frataget. Jeg formoder imidlertid at den pågældende blev frataget noget da det er angivet at der er udleveret effekter.

Det er beklageligt at det ikke er anført hvad der er frataget den pågældende. Jeg har som nævnt under pkt. 2.2. henstillet til Københavns Vestegns Politi at indskærpe pligten til at udfylde alle rubrikkerne i overensstemmelse med § 4 i kundgørelsen.

I 8 tilfælde er det noteret hvilke effekter de pågældende er blevet frataget. I tilfældet hvor der er krydset af i ”nej”, er der endvidere gjort notat om at den pågældende alene var iført en hvid T-shirt. I tilfældet den 10. september 2006 (A) er der som nævnt ikke anført noget.

I 5 af de 9 tilfælde hvor den pågældende er frataget effekter, er det angivet med navn (både for- og efternavn) hvem der har udleveret effekterne til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen. I 1 tilfælde er det angivet med tjenestenummer. I 2 tilfælde (den 30. september 2006 (AP.nr. 1430)) og den 9. september 2006) er det ikke angivet om effekterne er udleveret.

Jeg går ud fra at der ikke er gjort notat herom ved en fejl. Det er beklageligt at der i disse to tilfælde mangler notater om udleveringen af effekterne. Jeg har som nævnt under pkt. 2.2. henstillet til Københavns Vestegns Politi at indskærpe pligten til at udfylde alle rubrikkerne i overensstemmelse med § 4 i kundgørelsen.

I tilfældet den 11. september 2006 mangler rubrikkerne til angivelse af hvem der har udleveret effekterne, kvittering fra frihedsberøvede og dato og klokkeslæt for udleveringen. Der er i dette tilfælde heller ikke anført bemærkninger herom.

Jeg anmoder om oplysning om hvorvidt rubrikkerne kun mangler i min kopi.

Efter kundgørelsens § 26, stk. 4, skal en frihedsberøvet der er frataget effekter som skal udleveres til denne, anmodes om at kvittere herfor i detentionsrapporten. I blanket P152 er der et felt til bemærkning såfremt den pågældende ikke ønsker at kvittere, og som jeg går ud fra tager sigte på at årsagen til at den frihedsberøvede ikke vil kvittere, så vidt muligt anføres.

Som ovenfor nævnt blev den frihedsberøvede i 9 tilfælde frataget effekter og/eller penge. I 3 af de 9 tilfælde har den frihedsberøvede kvitteret for udleveringen på detentionsrapporten. I 4 af de 9 tilfælde har den frihedsberøvede ikke kvitteret. I 1 af disse 4 tilfælde (den 30. september 2006 (AP.nr. 1430)) fremgår kvitteringen af den vedlagte anholdelsesblanket. I 1 tilfælde (den 10. september 2006 (A)) er der anført en underskrift uden for rubrikkerne. Underskrif-

ten ses dog umiddelbart ikke at svare til den frihedsberøvedes navn og jeg formoder derfor at der heller ikke er tale om en kvittering fra den frihedsberøvede i dette tilfælde. I tilfældet den 11. september 2006 kan rubrikkerne som nævnt ikke ses. Ud af de i alt 5 tilfælde hvor den frihedsberøvede ikke har kvitteret på detentionsrapporten, er der i 2 tilfælde gjort bemærkning herom. I det ene tilfælde er der (så vidt ses) angivet ”ønskede ej”, og i det andet tilfælde er der angivet ”fuld og usamarbejdsvillig”. I de resterende 3 tilfælde er der ikke gjort bemærkning.

Det er beklageligt at der i 3 tilfælde ikke er gjort bemærkninger om årsagen til den manglende kvittering i detentionsrapporten. Endvidere er det beklageligt at kvittering for udlevering af fratagne effekter i det ene af disse 3 tilfælde fremgår af anholdelsesblanketten og ikke af detentionsrapporten. Jeg har som nævnt under pkt. 2.2. henstillet til Københavns Vestegns Politi at indskærpe pligten til at udfylde alle rubrikkerne i overensstemmelse med § 4 i kundgørelsen.

Jeg foretager mig foreløbigt ikke videre i anledning af tilfældet den 11. september 2006. Jeg henviser til at jeg ovenfor har anmodet om oplysning om hvorvidt rubrikkerne kun mangler i min kopi.

2.6.3. Kontakt med pårørende mfl.

Efter § 9 i kundgørelsen skal den frihedsberøvede inden anbringelsen i detentionen gøres bekendt med retten til at få kontakt med pårørende og/eller arbejdsgiver. Er den pågældende endvidere frihedsberøvet i anledning af et strafbart forhold, anvendes reglerne i Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 12154 af 12. juni 2001. Efter bestemmelsens stk. 2, skal det i detentionsrapporten noteres at den pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1.

I 2 tilfælde er det angivet at den frihedsberøvede er blevet vejledt. I 1 tilfælde (den 19. september 2006) er der anført ”ophidset”.

Jeg formoder at dette betyder at det ikke har været muligt at vejlede den pågældende i dette tilfælde.

I 7 tilfælde er rubrikken ikke udfyldt.

Jeg anmoder om oplysning om hvorvidt der ikke er foretaget vejledning i disse 7 tilfælde.

2.7. Tilsyn

Efter § 13 i bekendtgørelsen har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer. Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Hvis den frihedsberøvede efter lægeundersøgelsen er tilset to gange ved fremmøde, og hvis den pågældende ikke skønnes at være i en tilstand der kræver at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2, ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af Rigspolitichefen til elektronisk overvågning. Selve anbringelsen udgør ikke et tilsyn i denne forbindelse. Tilsvarende gælder lægeundersøgelsen.

Jeg går ud fra at overvågningsudstyret er godkendt af Rigspolitichefen, men for god ordens skyld beder jeg om oplysning herom.

Tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den frihedsberøvedes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den frihedsberøvedes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde. Hvis der opstår mistanke om at den pågældende er så syg at det taler imod fortsat detentionsanbringelse, skal der straks tilkaldes læge eller ambulance (bekendtgørelsens § 14, stk. 4).

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. kundgørelsens § 25. Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde (ved angivelse af E eller F, jf. angivelsen på detentionsrapporten (P152) oven for tilsynsrubrikkerne).

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den frihedsberøvede. Det er fx tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4. Ved et skærpet tilsyn forstås efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time. Efter omstændighederne kan et skærpet tilsyn indebære konstant overvågning.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 3. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. kundgørelsens § 25. Det skal angives ved et S, jf. angivelsen på detentionsrapporten (P152) oven over tilsynsrubrikkerne.

Ved undersøgelse af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelserne om tilsyn med de detentionsanbragte er det hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i tidspunktet for den foreløbige anbringelse henholdsvis den endelige anbringelse i detentionen.

Indtil den frihedsberøvede er undersøgt af en læge, er anbringelse i detentionen som tidligere nævnt foreløbig.

I alle 10 tilfælde blev der som ovenfor anført foretaget en lægeundersøgelse af den frihedsberøvede. I 9 af de 10 tilfælde er tidspunktet for den foreløbige anbringelse i detentionen angivet. I det resterende tilfælde som vedrører anbringelse den 10. september 2006 (A) er rubrikken om foreløbig anbringelse ikke

udfyldt. Der er heller ikke noteret et tidspunkt for indbringelsen til stationen. Lægetilsynet er sket 74 minutter efter fremstillingen for vagthavende. Jeg formoder derfor at den pågældende har været foreløbigt anbragt.

Jeg anmoder om oplysning om dette er korrekt.

2.7.1. Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)

Mens anbringelsen er foreløbig, skal der som tidligere nævnt føres et skærpet tilsyn med den anbragte, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 4. Ved et skærpet tilsyn forstås som nævnt efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time.

Efter bekendtgørelsens § 15, stk. 3, kan et skærpet tilsyn kun ske ved fremmøde i detentionen.

Det fremgår som nævnt af detentionsrapporterne at den frihedsberøvede i 9 tilfælde har været foreløbigt anbragt i detentionen. Tidspunktet for den foreløbige detentionsanbringelse er i alle disse 9 tilfælde angivet i rapporten. Jeg formoder, som nævnt ovenfor, at der også i tilfældet den 10. september 2006 (A) var tale om en foreløbig anbringelse i detentionen.

I 6 af de 10 tilfælde er rubrikken til angivelse af dato og klokkeslæt for den endelige detentionsanbringelse i detentionsrapporten udfyldt. I alle 10 tilfælde er tidspunktet for lægeundersøgelsen angivet i detentionsrapporten og/eller i lægeerklæringen. Da anbringelsen i detentionen er foreløbig indtil lægeundersøgelse har fundet sted, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3, har jeg i alle tilfælde for så vidt angår varigheden af den foreløbige anbringelse lagt tidspunktet for lægeundersøgelsen til grund.

I det tilfælde (den 10. september 2006 (A)) hvor tidspunktet for den foreløbige anbringelse ikke fremgår, fandt lægeundersøgelsen sted 71 minutter efter fremstilling for vagthavende. Den formodede foreløbige anbringelse varede således højst 71 minutter. I 5 tilfælde varede den foreløbige detentionsanbringelse mellem 5 og 30 minutter. I 2 tilfælde varede den foreløbige anbringelse i henholdsvis 42 og 47 minutter, i 1 tilfælde varede den i 78 minutter og endelig varede den i 1 tilfælde 85 minutter.

I de 5 tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede højst 30 minutter er der ikke foretaget tilsyn inden lægen ankom.

I det tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede 85 minutter (anbringelsen den 30. september 2006 (AP.nr. 1440)), er det noteret at der er foretaget et tilsyn ved fremmøde 65 minutter efter den foreløbige anbringelse. Der er ikke foretaget tilsyn herefter, men 20 minutter efter har der været lægetilsyn.

Det er meget beklageligt at der ikke er foretaget hyppigere tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 2. Jeg har noteret mig at tilsynet var ved fremmøde.

I 1 tilfælde (anbringelsen den 19. september 2006) er der noteret et elektronisk tilsyn kl. 04.15 – 10 minutter efter den foreløbige anbringelse. Der er ikke foretaget yderligere tilsyn indtil lægetilsynet kl. 04.52.

Det er beklageligt at der ikke er foretaget skærpet tilsyn i form af hyppigere tilsyn ved fremmøde, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 2 og 3.

I 1 tilfælde (anbringelsen den 12. september 2006) er det første tilsyn foretaget ved fremmøde kl. 03.00 – 22 minutter efter den foreløbige anbringelse. 20 minutter herefter blev den pågældende lægeundersøgt.

Det burde have været noteret at der var tale om et skærpet tilsyn.

I 1 tilfælde (anbringelsen den 10. september 2006 (B)) er der kl. 05.15 noteret et tilsyn ved "F/S". Jeg formoder at dette er noteret for at angive at der har været tale om et skærpet tilsyn foretaget ved fremmøde. Under bemærkninger er det noteret at lægen var med (i lægeerklæringen er det angivet at lægetilsynet skete kl. 05.20). Tilsynet er foretaget 73 minutter efter den foreløbige anbringelse.

Det er meget beklageligt at den pågældende har været anbragt i detentionen i 73 minutter uden tilsyn efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2 og 3. Jeg bemærker i øvrigt at havde der været tale om et skærpet tilsyn, ville det være tilstrækkeligt at anføre "S" da skærpet tilsyn indebærer tilsyn ved fremmøde, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 3.

Jeg henstiller til Københavns Vestegns Politi at indskærpe reglerne om skærpet tilsyn under den foreløbige anbringelse.

I det sidste tilfælde (anbringelsen den 10. september 2006 (A)) er der heller ikke foretaget tilsyn inden lægen tilså den pågældende.

Jeg foretager mig foreløbigt ikke yderligere i anledning af dette tilfælde. Jeg henviser til at jeg ovenfor har anmodet om oplysning om hvorvidt min formodning om at den pågældende blev foreløbigt anbragt i detentionen, er korrekt.

2.7.2. Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen

I 6 af de 10 tilfælde er tidspunktet for den endelige anbringelse i detentionen udfyldt. I 1 af de 10 tilfælde (den 4. september 2006) er det skrevet på tilsynsskemaet hvornår den pågældende, er "anbragt".

Jeg formoder at der er tale om den endelige anbringelse da tidspunktet ligger 45 minutter efter lægeundersøgelsen. Jeg formoder endvidere at lægeundersøgelsen har varet i 45 minutter.

I alle 10 tilfælde er tilsynsskemaet udfyldt – også i tidsrummet efter lægetilsynet. I de 3 tilfælde hvor tidspunktet for den endelige anbringelse i detentionen hverken er angivet i detentionsrapporten eller i tilsynsskemaet i detentionsrapporten, har jeg anvendt tidspunktet for lægeundersøgelsen som tidspunktet for den endelige anbringelse. I alle 3 tilfælde er der forskel på angivelsen af tidspunktet for lægeundersøgelsen i detentionsrapporten/lægeerklæringen på den ene side og tilsynsskemaet i detentionsrapporten på den anden side. Jeg har anvendt det seneste tidspunkt af de to.

Jeg formoder at der har været en endelig anbringelse i detentionen i alle 10 tilfælde. Det er beklageligt at rubrikken om tidspunktet for den endelige anbringelse i detentionen ikke er udfyldt i 4 tilfælde. Jeg har som nævnt under pkt. 2.2. henstillet til Københavns Vestegns Politi at indskærpe pligten til at udfylde alle rubrikkerne i overensstemmelse med § 4 i kundgørelsen.

2.7.2.1. Tidspunktet for det første tilsyn

Som nævnt ovenfor i afsnit 2.7. tæller tilsyn der er anført på tidspunktet for anbringelsen og på tidspunktet for lægetilsynet, ikke med som tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2.

I 3 tilfælde blev det første tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen ført inden for 30 minutter efter den endelige anbringelse i detentionen.

I de øvrige 7 tilfælde blev det første tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen ført henholdsvis 35, 40, 50, 60 (i 2 tilfælde), 75 og 179 minutter efter den endelige anbringelse i detentionen.

Det er meget beklageligt at der i 7 tilfælde ikke er forholdt i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 14, stk. 1, og at der i 1 af disse 7 tilfælde er gået næsten 3 timer mellem den endelige anbringelse og det første tilsyn.

Jeg henstiller til Københavns Vestegns Politi at indskærpe pligten til at føre tilsyn efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1. Jeg anmoder om oplysning om hvad der sker i anledning af min henstilling.

2.7.2.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn

Rigspolitichefens detentionsblanket indeholder en rubrik til angivelse af hvornår den detentionsanbragte er udtaget af detentionen. Denne rubrik er udfyldt i 2 af de 10 tilfælde.

Det er beklageligt at rubrikken i 8 ud af 10 tilfælde ikke er udfyldt. Jeg har som nævnt under pkt. 2.2. henstillet til Københavns Vestegns Politi at indskærpe pligten til at udfylde alle rubrikkerne i overensstemmelse med § 4 i kundgørelsen.

I de 2 tilfælde hvor tidspunktet for udtagelsen af detentionen er oplyst, er dette sket henholdsvis 15 og 20 minutter efter det sidste tilsyn.

I 4 af de 8 tilfælde hvor tidspunktet for udtagelsen af detentionen ikke er oplyst i detentionsrapporten, fremgår dato og klokkeslæt for løsladelsen af den detentionsanbragte af detentionsrapporten. I 1 af de 8 tilfælde fremgår løsladelsestidspunktet af en vedlagt anholdelsesblanket. I 1 af de 8 tilfælde er tidspunktet for løsladelsen ikke oplyst. I 2 af de 8 tilfælde er tidspunktet for løsladelsen heller ikke oplyst, men tidspunktet for hvornår den pågældende har fået udleveret sine fratagne effekter, fremgår af detentionsrapporten.

I 2 af de 5 tilfælde hvor det er oplyst enten i detentionsrapporten eller den vedlagte anholdelsesblanket hvornår den pågældende er løsladt, er det sidste tilsyn foretaget henholdsvis 7 og 22 minutter inden løsladelsen. Det drejer sig om anbringelserne den 19. september 2006 og den 4. september 2006.

Ved anbringelserne den 30. september 2006 (AP.nr. 1430), den 12. september 2006 og den 11. september 2006 er det sidste tilsyn foretaget henholdsvis 45, 44 og 135 minutter før løsladelsen.

Jeg anmoder om oplysning om hvornår de pågældende i de 3 sidstnævnte tilfælde blev udtaget af detentionen, og om en udtalelse vedrørende tilsynet med de pågældende i den sidste periode af anbringelserne indtil udtagelsen. Det bemærkes at jeg er opmærksom på at der efter udtagelsen og indtil løsladelsen, medgår tid til eventuel afhøring og til udlevering af effekter samt eventuelt toiletbesøg mv.

Ved anbringelserne den 10. september 2006 (A) og den 10. september 2006 (B) er det sidste tilsyn foretaget 120 minutter og 59 minutter før udleveringen af de fratagne effekter. Som nævnt er hverken tidspunktet for udtagelse af detentionen, løsladelsestidspunktet eller tidspunktet for udlevering af effekter anført ved anbringelsen den 9. september 2006.

Jeg anmoder om oplysning om hvornår de pågældende ved anbringelserne den 9. september 2006, 10. september 2006 (A) og den 10. september 2006 (B) blev udtaget af detentionen og løsladt, og om en udtalelse vedrørende tilsynet med de pågældende i den sidste periode af anbringelserne indtil udtagelsen. Det bemærkes at jeg er opmærksom på at der efter udtagelsen og indtil løsladelsen, medgår tid til eventuel afhøring og til udlevering af effekter samt eventuelt toiletbesøg mv.

2.7.2.3. Intervallet mellem tilsyn

I intet tilfælde er alle tilsyn ført med intervaller på højst en halv time. I 7 af de 10 tilfælde har der været ført et eller flere tilsyn med intervaller på 60 minutter eller derovre. De 5 længste intervaller er på 160, 150, 135, 120 og 110 minutter. Ud af 45 optalte intervaller har de 13 intervaller været på 30 minutter eller derunder. Hertil kommer tilfældet den 9. september 2006 hvor der kun er ført et tilsyn kl. 4.30 efter den endelige anbringelse i detentionen kl. 01.31. Der er som nævnt ikke oplyst et tidspunkt for udtagelse af detentionen, løsladelse eller udlevering af effekter.

Det er meget beklageligt at så lille en andel af intervallerne mellem tilsynene overholder kravet om at tilsyn mindst skal ske hver halve time, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 1 og 3. Det er endvidere meget beklageligt at der er forekommet tilsyn med intervaller af op til 160 minutter.

Jeg henstiller til Københavns Vestegns Politi at indskærpe pligten til at føre tilsyn efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1 og 3. Jeg anmoder om oplysning om hvad der sker i den anledning.

2.7.2.4. Noteringen af hvem der har forestået tilsyn

Som tidligere nævnt skal navnet på den polititjenestemand der har udført tilsynet, noteres i detentionsrapporten, jf. kundtgørelsens § 25, stk. 3. Det fremgår af bestemmelsen at det er tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis det ikke kan medføre tvivl om hvem der har foretaget tilsynet.

I forbindelse med inspektionen af detentionen i Holbæk har Justitsministeriet i brev af 27. november 2003 anført følgende:

”For så vidt angår spørgsmålet om notering af navnet på den polititjenestemand, som for eksempel foretager visitation eller tilsyn ... kan det bekræftes, at det efter Justitsministeriets opfattelse ikke er hensigtsmæssigt alene at notere et fornavn, men at såvel fornavn som efternavn eller de initialer, som bruges som identifikation i

forbindelse med politiets sagsstyringssystem, eller polititjenestemandens tjenestenummer bør anføres.”

Ved 2 tilfælde er der alene anvendt tjenestenumre, i 2 tilfælde er der alene anvendt initialer, i 1 tilfælde er der anvendt både initialer og tjenestenummer, i 1 tilfælde er der enten anvendt initialer eller det fulde navn (både for- og efternavn) og i 3 tilfælde er der anvendt enten initialer, det fulde navn (både for- og efternavn) eller fornavnet alene.

Det er beklageligt at der ved 3 anbringelser i nogle tilfælde alene er anvendt fornavn. Jeg formoder at Københavns Vestegns Politi vil henlede det relevante personales opmærksomhed på at det ikke er hensigtsmæssigt alene at angive fornavn.

2.7.2.5. Karakteren af de udførte tilsyn

De to første tilsyn efter lægeundersøgelsen skal som tidligere nævnt ifølge bekendtgørelsens § 14, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen. Dette gælder uanset om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde. Selve lægetilsynet kan ikke medregnes i de to tilsyn.

Det er i 9 tilfælde angivet hvilken type tilsyn der var tale om. Ved anbringelsen den 9. september 2006 hvor der, som ovenfor nævnt, kun blev ført et tilsyn, er det ikke angivet hvilken type tilsyn der blev ført.

Jeg har som nævnt under pkt. 2.2. henstillet til Københavns Vestegns Politi at indskærpe pligten til at udfylde alle rubrikkerne i overensstemmelse med § 4 i kundgørelsen.

Ved anbringelsen den 10. september 2006 (A) var samtlige tilsyn skærpede (S). Ved anbringelsen den 10. december 2006 (B) skete det første tilsyn efter den endelige anbringelse ved fremmøde og det andet tilsyn er angivet som skærpet.

Jeg anmoder om oplysning om grundlaget for de skærpede tilsyn.

Som det fremgår af bestemmelsen i detentionsbekendtgørelsens § 15, stk. 2, forstås ved et skærpet tilsyn et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time. Det fremgår endvidere af § 15, stk. 3, at et skærpet tilsyn kun kan ske ved fremmøde i detentionen.

Det fremgår ikke af de konkrete tilfælde om de skærpede tilsyn skete ved fremmøde i detentionen, men det går jeg ud fra. Det fremgår derimod at der mellem flere af tilsynene ved anbringelsen den 10. september 2006 (A) gik mere end 30 minutter (op til 150 minutter). Ved anbringelsen den 10. september 2006 (B) gik der 160 minutter fra det forudgående tilsyn til det skærpede tilsyn.

Der er således for så vidt angår hyppigheden af flere af tilsynene i disse tilfælde ikke forholdt i overensstemmelse med bestemmelsen i bekendtgørelsens § 15, stk. 2. Det er beklageligt. Jeg henstiller til Københavns Vestegns Politi at indskærpe reglerne om skærpet tilsyn også i andre tilfælde end under den foreløbige anbringelse.

I 2 af de øvrige 7 tilfælde er de første 2 tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen sket ved fremmøde. Ved 2 tilfælde er det første tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen sket ved fremmøde og det andet ved elektronisk tilsyn. Ved 1 tilfælde er det første tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen sket ved elektronisk tilsyn og det andet ved fremmøde. Ved 2 tilfælde er både det første og det andet tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen sket ved elektronisk tilsyn.

Det er beklageligt at der i 5 tilfælde ikke er forholdt i overensstemmelse med detentionsbekendtgørelsens § 14, stk. 2.

Jeg henstiller til Københavns Vestegns Politi at indskærpe bestemmelsen i bekendtgørelsens § 14, stk. 2. Jeg anmoder om oplysning om hvad der sker i anledning af min henstilling.

I 8 af de 10 tilfælde er der anført bemærkninger ud for de enkelte tilsyn. Ved 1 tilsyn (den 9. september 2006) er der anført bemærkninger – dog i det forkerte felt. I 1 tilfælde er der ved to af tilsynene under bemærkninger anført henholdsvis ”Tilset” og ”Tilset via skærm”. Jeg går ud fra at der ikke har været noget at bemærke i disse tilfælde.

Det bør efter min opfattelse udtrykkeligt, fx blot ved et minus eller et gentagelsestegn, angives at tilsynet ikke har givet anledning til bemærkninger, jf. også pkt. 3 i Rigspolitechefens rundskrivelse af 2. februar 2006 hvorefter samtlige relevante punkter i detentionsrapporten skal udfyldes. Jeg går ud fra at Københavns Vestegns Politi vil gøre det relevante personale bekendt med min opfattelse.

Kundgørelsens § 33 giver mulighed for fastsættelse af særlige regler om fremgangsmåden ved detentionsanbringelse og om tilsynets forløb hvor ”geografiske forhold gør det nødvendigt”. Lokale bestemmelser om tilsyn må ikke være lempeligere end kundgørelsens regler.

Jeg anmoder om oplysning om hvorvidt der foreligger sådanne særlige regler.

2.8. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 26, stk. 5, skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

Der er som ovenfor anført i 6 tilfælde angivet dato og klokkeslæt for løsladelsen i detentionsrapporten. I 1 tilfælde fremgår dato og klokkeslæt for løsladelsen af den vedlagte anholdelsesblanket. I 2 tilfælde fremgår dato og klokkeslæt for udlevering af den pågældendes fratagne effekter. I 1 tilfælde er der ingen information om tidspunktet for løsladelse.

Det er beklageligt at dato og klokkeslæt i 4 tilfælde ikke fremgår af detentionsrapporten. Jeg har som nævnt under pkt. 2.2. henstillet til Københavns Vestegns Politi at indskærpe pligten til at udfylde alle rubrikkerne i overensstemmelse med § 4 i kundgørelsen.

2.9. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 17 i bekendtgørelsen skal den frihedsberøvede efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholafvænning og -behandling.

Vejledning kan ske ved udlevering af Rigspolicefens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?” eller en lokal pjece/blanket med de samme oplysninger, jf. kundgørelsens § 26, stk. 2.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænning og -behandling.

I detentionsrapporten skal det anføres at den pågældende er vejledt i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser ved udlevering af pjece/blanket, jf. kundgørelsens § 26, stk. 3. Rigspolicefens blanket (P152) indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pje-

ce/blanket til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen af den pågældende.

Under inspektionen konstaterede jeg som nævnt ovenfor under pkt. 1 at der ved visitationsskranken i kælderetagen lå et oplag af Rigspolicehøvedens vejledning om alkoholafvænning og -behandling, ”Hvor går du hen, når du går ud?”.

Imidlertid er den nævnte rubrik ikke udfyldt i nogen af de 10 tilfælde.

Det er beklageligt at vejledningen således ikke er udleveret i nogen af de 10 tilfælde, eller at der ikke er gjort notat om udlevering eller tilbud herom. Hvis vejledningen ikke udleveres, fx fordi den pågældende ikke ønsker at modtage vejledningen, bør der efter min opfattelse gøres notat om årsagen hertil.

Jeg henstiller til Københavns Vestegns Politi at indskærpe pligten til vejledning efter § 26, stk. 2, i detentionskundgørelsen og til at gøre notat herom, jf. § 26, stk. 3. Jeg anmoder om oplysning om hvad der sker i anledning af min henstilling.

Opfølgning

Jeg beder om at Københavns Vestegns Politis oplysninger mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet, således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

Underretning

Denne endelige rapport sendes til Københavns Vestegns Politi, Justitsministeriet, Rigspolicehøveden og Folketingets Retsudvalg.

Lennart Frandsen

Inspektionschef